

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ
КЖ1 бр.599/18
30.08.2018. године
К р а г у ј е в а ц

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ, у већу састављеном од судија Оливере Бојовић, председника већа, Драгана Лековића и Марине Илић, чланова већа, са записничарем Тањом Николић, у кривичном предмету окривљеног АА због продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. КЗ у вези члана 61. КЗ и др., одлучујући о жалбама Вишег јавног тужиоца у Чачку, окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката Душана Слијепчевића из Београда, изјављеним против пресуде Вишег суда у Чачку К.бр.34/2012 од 09.09.2013. године, после одржаног претреса у присуству заменика Апелационог јавног тужиоца у Крагујевцу, Оливере Обрадовић, окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката Горана Аврамовића из Чачка, дана 30.08.2018. године, донео је једногласно

П Р Е С У Д У

І Усвајањем жалби окривљеног АА и његовог браниоца, **ПРЕИНАЧУЈЕ** пресуда Вишег суда у Чачку К.бр.34/2012 од 09.09.2013. године, тако што Апелациони суд у Крагујевцу, применом члана 422. тачка 2. Законика о кривичном поступку, према окривљеном АА, са личним подацима као у првостепеној пресуди,

ОДБИЈА ОПТУЖБУ

а) Да је у периоду од априла 2004. године до краја 2007. године, у својству одговорног лица коме је поверено обављање одређених послова управљања, надзора и других послова из делатности правног лица, односно као оснивач, тренер и лице овлашћено за материјално – финансијско пословање РК „.....“, председник РС Моравичког округа са седиштем у Чачку, као тренер и по основу овлашћења управљања имовином РК „.....“ из Чачка, коме је од стране оснивача тог клуба ББ повремено био поверен печат клуба и шест потписаних налога за подизање готовог новца из банке, у урачунљивом стању и свестан чињеница да чини забрањене радње које чине кривично дело чије је извршење хтео, искоришћавањем свог положаја себи прибавио противправну имовинску корист, тако што је са текућег рачуна РК „.....“ отвореног код „Чачанске банке“ бр ..... и „Меридијан банке“ бр. ...., са текућег рачуна РС Моравичког округа отвореним код Чачанске банке

бр. .... и бр. ...., након што су извршене уплате са текућих рачуна предузећа „.....“ ДОО Београд, чији је сувласник и директор окривљени ГГ, предузећа „.....“ ДОО, чији је власник и директор окривљени ДД, предузећа „.....а“ ДОО, чији је сувласник и директор окривљени ЂЂ, предузеће „.....“ ДОО, чији је оснивач и директор ЕЕ, предузећа „.....“ ДОО, чији је сувласник и директор ЖЖ, на име наводне донације за РК „.....“ као и наводно уплаћене донације од окривљеног ЗЗ власника СЗР „ВС .....“, подизао готов новац, и то након што су извешене уплате:

- од предузећа „.....“ ДОО Београд за РК „.....“ у износу од 2.611.000,00 динара у 2005. години, у износу од 6.300.000,00 динара у 2006. години, у износу од 2.390.000,00 динара у 2007. години на текући рачун РС Моравичког округа уплаћених износа од 600.000,00 динара у 2006. години и износа од 1.620.000,00 динара у 2007. години, а на текући рачун РК „.....“ уплаћеног износа од 450.000,00 динара у 2004. години и износа од 800.000,00 динара у 2005. години, што укупно чини износ од 14.771.000,00 динара, након којих уплата новчаних средстава је окривљени АА са наведених текућих рачуна РК „.....“, РС Моравичког округа и РК „.....“ на основу лично потписаних налога за исплату и шест налога за исплату потписаних од окривљеног ББ, подизао готов новац, при чему је уз налоге некада прилагао фотокопије списка играча рукометних клубова сада њиховим потписима, на које је дописивао и одређени број имена са потписима лица која не постоје или никада нису играла за одређени рукометни клуб, те изнад списка имена дописивао да се ради о списку играча за исплату стипендија, а у неким случајевима наводио да се ради о материјалним трошковима клубова или исплати стипендија играчима, па је од укупно подигнутог новца задржао за себе 6% односно 886.260,00 динара, док је остатак новца од 94%, односно износ од 13.884.740,00 динара, предавао окривљеном ГГ, сувласнику предузећа „.....“ ДОО Београд или његовој супрузи окривљеној ДД,

- од предузећа „.....“ ДОО за РК „.....“ износа од 715.000,00 динара у 2005. години, износа од 715.000,00 динара у 2006. години и 50.000,00 динара у 2007. години, док је ово предузеће на текући рачун РК „.....“ уплатило 200.000,00 динара у 2005. години, што укупно чини износ од 1.680.000,00 динара, након којих уплата новчаних средстава је окривљени АА, са наведених текућих рачуна РК „.....“ и РК „.....“ на основу потписаних налога за исплату подигао готов новац из банке и при том задржао за себе 7% од укупно уплаћене суме, односно 117.600,00 динара, док је остатак готовине од 93% односно 1.562.400,00 динара предао окривљеној ДД, власнику предузећа „.....“ ДОО из Чачка.

- од предузећа „.....“ ДОО из Београда за РК „.....“ износа од 450.000,00 динара у 2007. години и за РС Моравичког округа 150.000,00 динара у 2007. години, што укупно чини износ од 600.000,00 динара, након којих уплата је окривљени АА са наведених текућих рачуна РК „.....“ и РС Моравичког округа на основу лично потписаних налога за исплату подигао готов новац из банке и при том задржао за себе 8% од укупно уплаћене суме, односно 48.000,00 динара док је остатак готовине од 92% односно 552.000,00 динара предавао окривљенима ГГ и ДД ради враћања окривљеном ЂЂ, сувласнику предузећа „.....“ ДОО из Београда,

- од предузећа „.....“ ДОО из Чачка за РК „.....“ уплаћеног износа од 110.000,00 динара у 2007. години и за РС Моравички округ износа од 110.000,00 динара у 2007. години, док је предузеће „.....“ ДОО из Чачка за РК „.....“

уплатио 350.000,00 динара у 2007. години, што укупно износи 570.000,00 динара, од којих уплата је окривљени АА задржао за себе 45.600,00 динара, а окривљеном ГГ предао 524.400,00 динара, и

- од СЗР „.....“ за РК „.....“ износа од 300.000,00 динара који је окривљени АА подигао са текућег рачуна РК „.....“ користећи оверене и потписане налоге за исплату на име окривљеног ББ и при том задржавајући за себе износ од 8% односно 24.000,00 динара, док је остатак готовине у износу од 92% односно 276.000,00 динара вратио окривљеном ЗЗ,

на који начин је себи прибавио противправну имовинску корист у укупном износу од 1.121.460,00 динара, док су окривљени ГГ, ДД, ЂЂ и ЗЗ за новчане износе уплаћених донација које су у својим предузећима књижили на терет расхода, неосновано умањили пореску основицу за плаћање пореза на добит,

- чиме би извршио кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 2. у вези става 1. Кривичног законика.

II Поводом одлуке Великог већа Уставног суда Уж-5057/2015 од 05.04.2018. године, а по службеној дужности **ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ** пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-5510/13 од 25.03.2015. године у делу одлуке о казни и одузимању имовинске користи прибављене кривичним делом, тако што Апелациони суд у Крагујевцу окривљеног АА због кривичног дела фалсификовање службене исправе из члана 357. став 3. у вези става 2. и става 1. Кривичног законика, за које је том пресудом у ставу I изреке под тачком 1б оглашен кривим, **ОСУЂУЈЕ** на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 10.09.2008. године до 27.10.2008. године, док се одбија захтев за одузимање имовинске користи у износу од 1.121.460,00 динара.

III Применом одредбе члана 265. став 1. Законика о кривичном поступку трошкови кривичног поступка настали пред Апелационим судом у Крагујевцу у износу од 289.716,00 динара падају на терет буџетских средстава суда.

IV У осталом делу пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-5510/13 од 25.03.2015. године, остаје неизмењена.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Чачку К.бр.34/2012 од 09.09.2013. године у ставу I под тачком 1. изреке окривљени АА оглашен је кривим због продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. КЗ у вези члана 61. Кривичног законика (КЗ) за које му је утврђена казна затвора у трајању од 1 (једне) године и 9 (девет) месеци и кривичног дела фалсификовање службене исправе из члана 357. став 3. у вези става 2. и става 1. КЗ за које му је утврђена казна затвора у трајању од 4 (четири) месеца и осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 2 (две) године, коју казну да издржи по правноснажности пресуде, у коју казну му се има урачунати време проведено у притвору од 10.09.2008. године до 27.10.2008. године. Окривљени АА је обавезан да плати износ од 30.000,00 динара и на име трошкова вештачења од стране вештака финансијске струке и вештака графолога износ

од 94.800,00 динара и на име трошкова за долазак једног сведока у суд износ од 675,00 динара, у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом извршења. На основу члана 91. КЗ и члана 92. КЗ од окривљеног се одузима имовинска корист прибављена кривичним делом у износу од 21.532.500,00 динара.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

- Виши јавни тужилац у Чачку (јавни тужилац), због битних повреда одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о казни, са предлогом да се побијна пресуда у осуђујућем делу преиначи у погледу изречене казне окривљеном АА, тако што ће му се изрећи казна затвора у дужем трајању од већ изречене,

- окривљени АА, због битних повреда одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, одлуке о кривичној санкцији и другим одлукама – одузимању имовинске користи и трошковима поступка, истичући да се у конкретном случају у односу на кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 2. у вези става 1. КЗ ради о пресуђеној ствари и повреди начела *ne bis in idem*.

- бранилац окривљеног, адвокат Душан Слијепчевић из Београда, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, одлуке о одузимању имовинске користи и одлуке о трошковима поступка и судском паушалу, са предлогом да Апелациони суд у Крагујевцу закаже главни претрес, сходно члану 446. Став 2. ЗКП, на који ће позвати окривљеног АА и његовог браниоца, као и вештака економско-финансијске струке Верицу Брковић из Чачка, а да потом одреди ново економско-финансијско вештачање и то преко Градског завода за вештачење из Београда и да накох одржаног претреса, сходно члану 446. став 2, 3. И 4. ЗКП, преиначи пресуду Вишег суда у Чачку К.бр.34/12 од 09.09.2013. године и против окривљеног АА донесе ослобађајућу пресуду.

Апелациони јавни тужилац у Крагујевцу, поднеском КТЖ.5032/13 од 11.12.2013. године, предложио је да Апелациони суд у Крагујевцу, као другостепени, усвајањем жалбе Вишег јавног тужиоца из Чачка, првостепену пресуду, по оджавању претреса, преиначи тако што ће и у осуђујућем делу по отклањању битних повреда одредаба кривичног поступка, окривљеном АА изрећи казну затвора у дужем трајању, којом ће се постићи сврха кажњавања.

Апелациони суд у Крагујевцу је након одржаног претреса дана 25.03.2015. године донео пресуду Кж1-5510/13, којом су у ставу I изреке делимично усвојене жалбе окривљеног АА и његовог браниоца и преиначена пресуда Вишег суда у Чачку К.бр.34/12 од 09.09.2013. године, па је под тачком 1 наведеног става, окривљени АА оглашен кривим због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 2. у вези става 1. Кривичног законика (КЗ), за које му је утврђена казна затвора у трајању од 1 (једне) године и због кривичног дела фалсификовање службене исправе из члана 357. става 3. у вези става 2. и става 1. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 6 (шест) месеци и осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 3 (три) месеца, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 10.09.2008. године до 27.10.2008. године. Окривљени АА је обавезан да плати трошкове кривичног поступка и то суду на име

паушала износ од 20.000,00 динара и на име осталих трошкова поступка, трошкове настале пред првостепеним судом у износу од 94.800,00 динара и трошкове настале пред другостепеним судом у износу од 93.216,00 динара у року од 15 дана под претњом извршења. На основу члана 91. и члана 92. КЗ од окривљеног АА је одузета имовинска корист прибављена кривичним делом у износу од 1.121.460,00 динара.

У ставу II изреке наведене пресуде жалбе окривљеног АА и његовог браниоца у преосталом делу, те у целости жалба Вишег јавног тужиоца у Чачку одбијене су као неосноване, а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Апелациони суд у Крагујевцу у смислу одредбе члана 447. став 1, 2. и 5. ЗКП, одржао је седницу већа дана 25.06.2018. године, у присуству заменика Апелационог јавног тужиоца у Крагујевцу Оливере Обрадовић и окривљеног АА, а у одсуству уредно обавештеног браниоца окривљеног адвоката Душана Слијепчевића из Београда, на којој је размотрио списе предмета и испитао побијану пресуду у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама окривљеног АА и његовог браниоца (члан 451. став 1. ЗКП), па је по оцени навода и предлога из жалби, као и писменог изјашњења Апелационог јавног тужиоца датог у поднеску, као и објашњења изнетих на седници већа одлучио да се у овој кривичноправној ствари одржи претрес пред Апелационим судом као судом другог степена, налазећи да чињенично стање није потпуно утврђено, имајући у виду одлуку Уставног суда, Великог већа Уж-5057/2015 од 05.04.2018. године којом је поништен став I тачка 1а изреке пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-5510/13 од 25.03.2015. године, те да је потребно да се на претресу саслуша окривљени АА и изврши увид у правноснажну пресуду Основног суда у Чачку К.522/10 од 24.09.2014. године, а с обзиром да је у истом кривичном предмету пресуда једанпут већ била укинута (члан 455. став 2. ЗКП).

На претресу пред Апелационим судом као другостепеним одржаним 30.08.2018. године, у присуству заменика Апелационог јавног тужиоца, Оливере Обрадовић, окривљеног и његовог браниоца, адвоката Горана Аврамовића из Чачка, након разматрања пресуде Вишег суда у Чачку К.бр.34/12 од 09.09.2013. године и пресуде Апелационог суда у Крагујевцу КЖ.1-5510/13 од 25.03.2015. године и упознавања са наводима жалби и писаног предлога Апелационог јавног тужиоца, саслушања окривљеног, читања пресуде Основног суда у Чачку К.522/10 од 24.09.2014. године, имајући у виду одлуку Великог већа Уставног суда Уж-5057/2015 од 05.04.2018. године, и оцене изведених доказа, предлога странака и речи на претресу, Апелациони суд је нашао да су жалбе окривљеног АА и његовог браниоца у односу на кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 2. у вези става 1. КЗ за које је пресудом Апелационог суда у Крагујевцу (став I тачка 1а изреке) оглашен кривим, основане и да првостепену пресуду, на основу чињеничног стања утврђеног на претресу пред овим судом треба преиначити и против окривљеног одбити оптужбу, јер се ради о повреди начела „*ne bis in idem*“.

Наиме, из списка предмета произилази да је правноснажном пресудом Основног суда у Чачку К.522/10 од 24.09.2014. године, према окривљеном АА, одбијена оптужба да је у својству одговорног и овлашћеног лица РК „.....“ из Чачка и Рукометног савеза Моравичког округа са седиштем у Чачку, извршио кривично дело пореска утаја из члана 229. став 2. КЗ, јер је Основно јавно тужилаштво у Чачку одустало од кривичног гоњења против овог окривљеног, с обзиром да су радње које су окривљеном стављене на терет оптужним предлогом Кт.455/08 од 17.05.2009. године

(по коме је вођен кривични поступак у предмету К.522/10), већ обухваћене оптужницом Вишег јавног тужилаштва у Чачку Кт.96/08 од 30.09.2008. године (на основу које су донете оспорене пресуде), која пресуда је постала правноснажна дана 13.10.2014. године.

Пресудом Основног суда у Чачку К.659/12 од 22.02.2013. године окривљени АА је ослобођен од оптужбе због кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 1. КЗ, која је потврђена пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-4823/13 од 25.10.2013. године.

Одредбом члана 34. став 4. Устава Републике Србије прописано је да нико не може бити гођен ни кажњен за кривично дело за које је правноснажном пресудом ослобођен или осуђен или за које је оптужба правноснажно одбијена или поступак правноснажно обустављен, нити судска одлука може бити измењена на штету окривљеног у поступку по ванредном правном леку, као и да истим изменама подлеже вођење поступка за неко друго кажњиво дело, док је одредбом члана 36. став 2. Устава прописано да свако има право на жалбу или друго правно средство против одлуке којом се одлучује о његовом праву, обавези или на закону заснованом интересу.

Према одлуци Великог већа Уставног суда Уж-5057/2015 од 05.04.2018. године, критеријуме на основу којих се цени да ли је дошло до повреде права из члана 34. став 4. Устава, чине: прво, да ли су оба поступка која су вођена против окривљеног АА вођена за дело које по својој природи представља кажњиво дело, односно да ли је прва казна била казненоправна; друго, да ли су дела због којих се окривљени казнено гони иста (*idem*); треће, да ли је постојала двострукост поступка (*bis*), при чему упућују на закључак да су наведени критеријуми испуњени и да се у конкретном случају ради о *res iudicata*.

Према окривљеном АА пресудом Основног суда у Чачку К.522/10 од 24.09.2014. године одбијена је оптужба због кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 2. КЗ, док је пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж-5510/13 од 25.03.2015. године исти оглашен кривим због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 2. у вези става 1. КЗ, те имајући у виду праксу Европског суда за људска права и три критеријума позната као „мерила Енгел“, Апелациони суд је утврдио да су посматрана дела – злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 2. у вези става 1. КЗ и пореска утаја из члана 229. став 2. КЗ квалификована као кривична дела Кривичним закоником, те да је општа сврха прописивања и изрицања кривичних санкција у Кривичном закоником сузбијање дела којима се повређују или угрожавају вредности заштићене кривичним законодавством, а како то произилази из члана 4. наведеног Законика. Како је за кривично дело пореска утаја прописана казна затвора од једне до пет година као и новчана казна, а за кривично дело злоупотреба овлашћења одговорног лица из члана 234. став 2. у вези става 1. КЗ прописана казна затвора од шест месеци до пет година, односно да су у питању суштински исте казне, закључак је да је у оба предмета реч о кривичној ствари, односно обе пресуде су кривичне.

Даље, када је у питању други услов, односно да ли у конкретном случају постоји идентитет казних дела због којих је окривљени оглашен кривим у прекршајном и кривичном поступку (*idem*), Апелациони суд је уважавајући праксу Европског суда за људска права, у пресуди Великог већа *Zolotukhin* против Русије број

14939/03 од 10.02.2007. године, оценио да *ne bis in idem* „значи забрану прогона или суђења особи за друго кажњиво дело ако је оно утемељено на идентичним или битно истим чињеницама као и прво кажњиво дело за које је већ изречена правноснажна осуђујућа или ослобађајућа пресуда“, те да након 10.02.2009. године Европски суд за људска права приликом утврђивања идентитета дела примењује чињенично утемељен приступ, односно критеријум „материјалног идентитета дела“ (Марести против Хрватске, број 55759/09 од 25. јула 2009. године, став 62; Муслија против Босне и Херцеговине, број 32042/11, од 14. јануара 2014. године, став 32. и 33; Миленковић против Србије, број 50124/13 од 1. марта 2016. године). Апелациони суд је утврдио да је у конкретном случају предмет оба кривична поступка један животни догађај, односно из једног животног догађаја су проистекла два кривична поступка. Ово из разлога, што је према окривљеном АА пресудом Основног суда у Чачку К.522/10 од 24.09.2014. године одбијена оптужба јер је Основно јавно тужилаштво одустало од кривичног гоњења окривљеног АА, с обзиром да су радње које су окривљеном стављене на терет оптужним предлогом Кт.455/08 од 17.05.2009. године (по коме је вођен кривични поступак у предмету К.522/10), већ обухваћене оптужницом Вишег јавног тужилаштва у Чачку Кт.96/08 од 20.09.2009. године (на основу које су донете оспорене пресуде), па је закључак Апелационог суда да су чињенице које су обухваћене изреком пресуде којом је према окривљеном правноснажно одбијена оптужба (*res iudicata*) готово идентичне чињеницама које представљају елементе кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 2. у вези става 1. КЗ за које је окривљени АА оглашен кривим у кривичном поступку у коме су донете оспорене пресуде и утврдио да се обе кривичне пресуде односе на потпуно исти догађај и иста дела (*idem*).

Везано за трећи услов, односно да ли је у конкретном случају постојала двострукост поступка (*bis*) Апелациони суд констатује да је према окривљеном прво правноснажно одбијена оптужба, а да је потом правноснажно оглашен кривим пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-5510/13 од 25.03.2015. године, те да из списка предмета Вишег суда у Чачку К.34/12 несумњиво произилази да је поступајући суд имао сазнања да се против окривљеног АА као окривљеног води кривични поступак за исто дело, имајући у виду чињеницу да је окривљени АА, 04.06.2010. године предложио Вишем суду у Чачку да се предмету К.80/09 (касније К.34/12) здружи предмет Основног суда у Чачку К.522/10, ради спровођења јединственог поступка, а да је Виши суд у Чачку одбио као нецелисходан захтев окривљеног АА за спајање предмета, и самим тим пропустио шансу да отклони повреду начела *ne bis in idem* и поред несумњивих сазнања да постоји делимично преклапање, односно да је чињенични опис кривичног дела за које је поступак правноснажно обустављен скоро у целости обухваћен чињеничним описом кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица које је оптужницом кт.96/08 од 03.09.2009. године стављено на терет окривљеном. Имајући у виду наведено, као и да је циљ одредбе члана 34. став 4. Устава Републике Србије забрана понављања поступка који је окончан одлуком која је стекла статус *res iudicata*, а да је Апелациони суд утврдио да је према окривљеном првобитно одбијена оптужба, те да је након правноснажности пресуде Основног суда у Чачку К.522/10 он оглашен кривим за кривично дело које се односило на исто понашање и које је обухватало у суштини исте чињенице, то је Апелациони суд, након одржаног претреса пред другостепеним судом закључио да је у оспореним пресудама дошло до повреде начела *ne bis in idem*.

У смислу изнетог, а имајући у виду да је одлуком Великог већа Уставног суда поништена пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-5510/13 од 25.03.2015. године у ставу I тачка 1а) којом је окривљени АА оглашен кривим због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 2. у вези става 1. КЗ, то је Апелациони суд нашао да се у конкретном случају ради о пресуђеној ствари.

Даље, на основу изведених доказа Апелациони суд није могао да утврди ко је за РК „.....“ подигао новац и у којим износима са текућих рачуна, будући да постоји само аналитичка картица текућег рачуна, а не и налози за исплату из којих би се могло утврдити ко је и у којим износима подизао новац са текућег рачуна, па је из чињеничног описа изоставио радње које се тичу РК „.....“.

Апелациони суд је нашао да трошкови поступка настали пред другостепеним судом, и то трошкови: на име допунских налаза и мишљења вештака економско – финансијске струке Верице Брковић у износу од 93.216,00 динара, на име одржане две седнице пред Апелационим судом у Крагујевцу (дана 18.03.2014. године и дана 25.06.2018. године) у износу од 48.000,00 динара (24.000,00 x 2), на име одржана три претреса пред Апелационим судом у Крагујевцу (дана 18.02.2015. године, дана 25.03.2015. године и дана 30.08.2018. године) у износу од 72.000,00 динара (24.000,00 x 3) и на име одложених шест претреса пред Апелационим судом у Крагујевцу (дана 12.05.2014. године, дана 23.06.2014. године, дана 29.09.2014. године, дана 13.10.2014. године, дана 05.11.2014. године и дана 10.12.2014. године) у износу од 76.500,00 динара (12.750,00 x 6), у смислу одредбе члана 265. став 1. ЗКП падају на терет буџетских средстава суда, с обзиром да је против окривљеног оптужба одбијена. О осталим трошковима кривичног поступка првостепени суд ће одлучити посебним решењем.

Имајући у виду да је према окривљеном АА одбијена оптужба за кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 2. у вези става 1. КЗ, то је било нужно преиначити пресуду Апелационог суда у Крагујевцу КЖ.1-5510/13 од 25.03.2015. године у делу одлуке о казни и одузимању имовинске користи прибављене кривичним делом у износу од 1.121.460,00 динара, поводом одлуке Великог већа Уставног суда Уж-5057/2015 од 05.04.2018. године (којом је поништен став I тачка 1а) изреке пресуде Апелационог суда у Крагујевцу КЖ.1-5510/13 од 25.03.2015. године, у делу у коме је окривљени АА оглашен кривим због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 2. у вези става 1. КЗ), а по службеној дужности, тако што је Апелациони суд у Крагујевцу изоставио из изреке пресуде Апелационог суда у Крагујевцу КЖ.1-5510/13 од 25.03.2015. године утврђену казну затвора у трајању од једне године.

Из наведених разлога, а на основу члана 459. став 1. ЗКП, Апелациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар,
Тања Николић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Оливера Бојовић,с.р.**